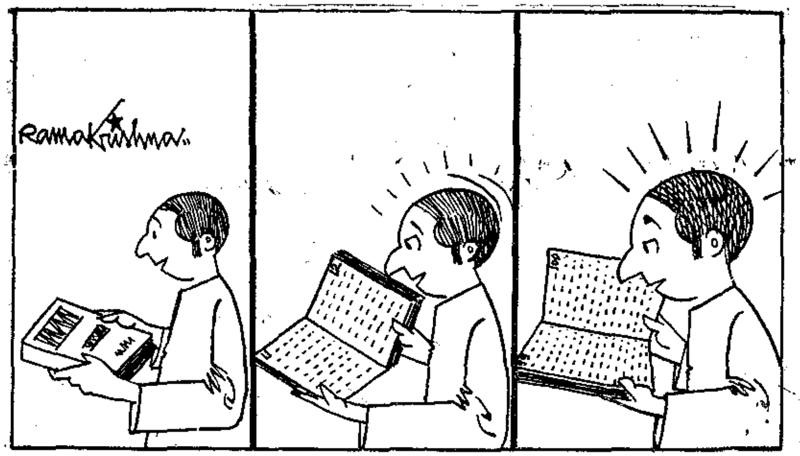

అంతా కేవల్లం న్యాయవాదే కాదుగా! అతనిలో తల్లిని ప్రేమించే ఒక కొడుకు వున్నాడు! స్నేహితులని ఇష్టపడే మిత్రుడూ వున్నాడు! బంధువులని ప్రేమించే సహచరుడు వున్నాడు! స్వప్న కావాలి అనుకున్నాడతను! స్వప్నని తీసుకో! అంది లోకం. కానీ లోకం విదిలించే దండం అతనికి కూడా తగలసాగింది! అతను లోలోపల పడే యీ వేదన స్వప్నముందు బైటపెట్టాడు.

ఆ వంటవాడు యింట్లోంచి వెళ్ళిపోయి వూరుకోలేదు! స్వప్న మతిచాంచల్యం వున్న మనిషి అని, వూరూ, వాడా టాంటాం వేసాడు. ఫలితంగా ఆ యింటికి వేరే నౌకరు రాకపోగా, స్వప్న గురించి రకరకాల కథలు పరిచయం అయినాయి!

స్వప్న వంటచేసింది! సుధీర్ భోజనానికి కూర్చున్నాడు! స్వప్న వడ్డించలేదు. 'అదేమిటి! పెట్టవే!' అన్నాడు. 'పెట్టను. మీరు పెట్టుకోండి' అంది. 'అదేమిటి!' అతను ఆశ్చర్యపోయాడు. స్వప్న చేతులు చూసుకుంటూ అంది. 'ఈ చేతులకి మీకు అన్నం పెట్టేటంత అర్హత ఉందా అని!' సుధీర్ క్షణంసేపు నిరుత్తరుడయాడు. ఆ వెంటనే 'స్వప్నా' అంటూ తల దగ్గరకు లాక్కుని గుండెలకి హత్తుకున్నాడు.

"నేనెంత చెడ్డవాడిని కదూ? నువ్వు వద్దంటున్నా వినకుండా, నిన్ను బలవంతంగా పెళ్ళి చేసుకున్నాను! పెళ్ళి చేసుకుని భర్తగా అన్ని సుఖాలూ యివ్వలేకపోతున్నాను!"

'అలా అనకండి! దయయుంచి అలా అనకండి!' స్వప్న అతని నోరు చేత్తో మూసింది.

ఇరువురికీ, ఒకరిమూలంగా, ఒకరికి వ్యధ కలుగుతుందే అనే బాధ పీడిస్తూనే వుంది!

దానితో వారి మధ్యవున్న అనురాగానికి గ్రహం పట్టసాగింది!

(సశేషం)

కళాశాల విద్యార్థుల కథలపోటీలో రెండవ బహుమతి పొందిన కథ

ఈ బ్రతుకింతే!

కుమారి శ్రీరామ శశికళ (జూ॥ ఇంటర్)
వి. ఆర్. కాలేజి, నెల్లూరు.

రాత్రి పది కావస్తూంది. గడియారం టిక్కు టిక్కు మంటోంది. గదిలో ట్యూబ్‌లైట్ ప్రకాశవంతంగా వెలుగుతోంది. గాఢంగా నిట్టూర్చింది దుర్గ. ఒక్కసారి నలువైపులా చూసింది. ప్రక్కన మంచంమీద పదిహారేళ్ళ పాప అమాయకంగా నిద్రపోతోంది. పదేళ్ళ బాబు పళ్లు తెలీని జ్వరంతో మూలుగుతున్నాడు. మరో మంచంమీద చంటిది నోట్లో వేలేసుకుని నిద్దర్లోనే నవ్వుతూ వుంది. నిద్ర కళ్ళమీదకు రాగా జోగుతోంది దుర్గ. లేచి, గ్లాను నీళ్లు త్రాగి మరలా ఆలోచిస్తూ కూర్చుంది. భర్త ఎంత ప్రొద్దుపోయి యిల్లు చేరినా అప్పటివరకూ భోంచేయదు. దుర్గ భర్త రాజేష్ బ్యాంక్ మేనేజర్. హుందాగా, అందంగా, వుంటాడు. కానీ ఉన్న దొక్కటే లోపం. అదే త్రాగుడు!!!

"దుర్గా! దుర్గా!! ఏయ్ దుర్గా! ఏం చేస్తున్నావే! తలుపు తెరు" ముద్దగా వినవచ్చాయి రాజేష్ మాటలు. అదరా బాదరా వెళ్ళి తలుపు తీసింది. తూలుతూ వచ్చి మంచంమీద పడ్డాడు. [illegible] మెల్లగా వెళ్ళి టై విప్పి బూట్లు లేసులు విప్పసాగింది. దెంప ఛెళ్ళుమంది!! ఓ [illegible] తం ముకుంటూ, మరో చేత్తో షర్టు [illegible]. నిషాలో ఏవేవో అసభ్యంగా [illegible] తున్నాడు రాజేష్. కళ్ళు పీక్కు [illegible] యింట్లో తప్ప మరెక్కడా [illegible] గరకు తెలును. అందుకే [illegible] ఇళ్ళ [illegible] టిమీద చెయ్యేసి.

"ఏమండీ! భోంచేయండి!" వేడికోలుగా అంది.

"వద్దు! నా కక్కర్లేదు పోవే!" కటువుగా అన్నాడు.

"ఏమండీ! లేవండీ! పిల్లల్ని చూసైనా మనం కాస్త మారక తప్పదండీ!" జాలిగా అడిగింది దుర్గ.

"ఛీ! ఛీ! నువ్వెళ్ళు! అనవసరంగా వాగకు!" విసుక్కున్నాడు.

"ఏమం...."

దభీ దభీమని దెబ్బలు పొడసాగాయి దుర్గ శరీరంమీద మరి మాట్లాడకుండా. నిశ్శబ్దంగా భరించింది దుర్గ. కాస్సేపటికి మామూలుగా నిద్రపోయాడు రాజేష్.

దుర్గ లేచింది. తన సమస్యకు పరిష్కారం ఆలోచించింది. మెల్లగా వెళ్ళింది పెరట్లోకి. నూతి గట్టుమీద నుంచుంది. కళ్ళ ముందు పచ్చటి వలయాలు.

"పాప జాలి చూపు!"

"బాబు జ్వరంతో కలవరింత!!"

"చంటిదాని ఏడుపు!!!"

"రాజేష్ అసహాయత!!!!"

"వద్దు!! వద్దు!! వద్దు!! వద్దు భగవాన్!!! వద్దు!!!"

దుర్గ మామూలుగా లేచి వెళ్ళి ఓ గ్లాసెడు మంచినీళ్లు త్రాగి పడుకుంది.

"దుర్గా! దుర్గా! కాఫీ!!" హుషారుగా పిల్చాడు రాజేష్.

ముభావంగా వెళ్ళి కాఫీ అందించింది— దుర్గ.

"ఏమిటోయ్! అలా డల్‌గా వున్నావ్?"

"............"

"ఓహో రాత్రి బాగా తాగొచ్చానని కోపమా? సారీ డియర్, ఫ్రెండ్స్ బలవంతం మీద తీసుకున్నా నంతే. ఈసారికి క్షమించేసేయ్. మా బంగారు దుర్గవి కదూ!" దుర్గ చుబుకం పట్టి ముద్దుగా అన్నాడు రాజేష్.

నవ్వుతూ వెళ్ళింది దుర్గ.

"నాన్నా! నాన్నా! మరేమో! నాకే....రాత్రే ....బాగా జ్వర మొచ్చేసింది. నువ్వు రాత్రి రాలేదేం నాన్నా ఇంటికి?" గారాంగా అడిగాడు బాబు.

"వచ్చా న్నాన్నా! మరి నువ్వేమో మాంచి నిద్రలో వున్నావు. నిద్ర పాడౌతుందని లేపలే దంతే!" బాబుని మంచి చేసేసుకునే దృష్టితో ముద్దుగానే చెప్పాడు రాజేష్.

"నాన్నా! డాన్స్ స్కూల్ కెళ్తున్నా" విసురుగా అనేసి దూకుడుగా వెళ్ళింది పాప.

"ఓహో! పాపక్కూడ తెల్సినట్టుందే రాత్రి వ్యవహారం? ఒక్క సినిమా ప్రోగ్రాం వేశామంటే సరి. ఆ కోపమంతా ఎగిరిపోతుంది" అనుకుంటూ ఆఫీస్ కెళ్ళాడు రాజేష్.

        $\S$ $\S$ $\S$

సాయంత్రం అయిదు కావస్తూంది. దుర్గ పనంతా ముగించి ముస్తాబై భర్తకోసం ఎదురు చూస్తూ నిల్చుంది. పాప లోపల డ్యాన్స్ ప్రాక్టీస్ చేస్తూంది. బాబు ఏవో చదువుతున్నాడు. చంటిది ఆడుకుంటూంది. హుషారుగా ఈల వేసుకుంటూ వచ్చాడు రాజేష్.

"హాయ్! డార్లింగ్! యెక్కడికోయ్? ముస్తాబైనావ్?"

"ఓహో సినిమాకు కదూ! ఊఁ....వెరీ క్విక్. పాపా! బాబూ! త్వరగా రెడీ కావాలి. సినిమా కెళ్తున్నాం" ఉషారుగా గుక్క తిప్పుకోకుండా పిల్చాడు.

ఆ రోజు సినిమా కెళ్ళారు. ఇంటర్వెల్‌లో చాక్లెట్స్, డ్రింక్స్. అబ్బ! ఎన్నో!!

తర్వాత సర్దాగా హోటల్లో భోంచేశారు.

ఓ పదిరోజులు సరదాగా గడిచాయి.

        $\S$ $\S$ $\S$

రాత్రి పది కావస్తూంది. గడియారం టిక్కు టిక్కుమంటోంది. పిల్లలు నిద్రపోతున్నారు. దుర్గ జోగుతోంది. భయంకరమైన నిశ్శబ్దం!!

"దుర్గా! దుర్గా!" భర్త కఠినమైన పిలుపు.

తర్వాత—తిట్ల వర్షం!!

జీవితంమీద విరక్తితో, నూతిగట్టు మీద దుర్గ!! కళ్ళ ముందు పచ్చని వలయాలు!!

పాప జాలి చూపు!!

బాబు కలవరింత!;

చంటిదాని ఏడుపు!!!

రాజేష్ అసహాయత!!!

మౌనంగా వచ్చి పడుకుంది దుర్గ.

        $\S$ $\S$ $\S$

"హల్లో! దుర్గా! పిల్లలేరి? అబ్బ! అచ్చం నీ వెలా వున్నావంటే అప్సరసలా వున్నావ్" రాజేష్ పొగడ్త.

దుర్గ మౌనం!

పాప కోపం!!

బాబు ఎదురు చూపు!!

అన్నీ మామూలే!!

        $\S$ $\S$ $\S$

"ఏయ్ దుర్గా! తలుపు తెరవ్వే! ఇడియట్!" తర్వాత తిట్ల వర్షం.

జీవితంమీద విరక్తితో. నూతిగట్టుమీద దుర్గ!

పాప జాలి చూపు!

బాబు కలవరింత!

చంటిదాని ఏడుపు!!!

రాజేష్ అసహాయత!!!

□

సహజాతాలు

పియస్వీ.రమణారావు

"... ఒరేయ్ వాసూ! వోరి వాసూ!....ఆ దరిద్రగొట్టు ముండ మళ్ళీ పెరట్లో జొరబడినట్టుంది. చూడొరే....కాలు విరగ్గొట్టి, మరోసారి గుమ్మం తొక్కకుండా...."

వెంటనే—

వో బరువయిన వస్తువేదో విసిరేసిన చప్పుడూ,

వెనువెంటనే—

"కుఁయ్యో" మని హృదయవిదారకంగా, పరుగెడుతున్న అరుపూ,

వినబడేసరికి—

గుండెల్ని దేవేసినట్లయింది,

కడుపులో ప్రాణం కదిలినట్లయింది,

హేమకి!

తన నా వూరికి, ఆ యింట్లోకి, ఆ చీకటి గదిలోకి, తీసుకొచ్చినప్పటికి,

త నే స్థితిలో వుందో—

సరిగ్గా, అదే రోజు—

అంతవరకూ, అల్లారుముద్దుగా పెంచుకునీ, ఇప్పుడు మాత్రం దాని పొడంటే గిట్టక, అల్లంత దూరంలో కనిపిస్తే చాలు, దాన్ని గుమ్మం యెక్కనీకుండా, రాళ్ళతో తరిమి తరిమి కొట్టేస్తున్న, ఆ యిల్లుగలవాళ్ళ కుక్క కూడా—

అదే స్థితిలో వుంది!

తల్లీ, అన్నా కలిసి, బలవంతంగా, తన నీ వూరికి ఈడ్చుకు రావడఁవూ—

అదే రోజు, ఆ ఇల్లుగలవాళ్ళు, వాళ్ళ